

ναι νὰ διδάξῃ τὰ μέτρα καὶ χρώματα καὶ λοιπὰς ὕ-
λας (θερνίκια, χρυσώματα) τῆς ζωγραφίας τῶν εἰκό-
νων. Ἴδου ὁμῶς πῶς ὁ ἐκδότης τῆς Συμαίδος δημο-
σιεύει τὴν αὐτὴν περικοπὴν ἐκ τοῦ χειρογράφου του.

« Ταύτην τὴν τέχνην ὅπου ἔφην μετὰ πολλοῦ κόπου
παιδιόθεν ἔμαθον, ἠβουλήθην μὲ ὄλην μου τὴν ὄρεξιν νὰ
τὴν πολλαπλασιάσω πρὸς ὠφέλειαν τῶν ὁμοτέχνων
μου, ἐρμηνεύοντάς ταύτην ἐν τῇ παρούσῃ βίβλῳ καὶ
ἐγχαράττοντάς ἅπαντα τὰ μέτρα αὐτοῦ (τοῦ Πανσε-
λήνου δηλ. περὶ οὗ ἀναφέρει ἐν ἀρχῇ τῆς προσφω-
ρήσεως), καὶ σχήματα, σαρκώματά τε καὶ χρώματα
μὲ πᾶσαν ἀκρίβειαν. Ἐτι πρὸς τούτοις καὶ ἐρμηνείαν
Ἡλιοτυπίας, ἢ εἶδος ἐν χειρογράφοις τοῦ μᾶθητόν
αὐτοῦ Ἱεροθέου μοναχοῦ Θεσσαλονικέως, ὡς ἡ ὑ-
πογραφή του λέγει, ἢ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ
ἀπλοῦν ἔφερον, ὡς καὶ τὸν βίβλον αὐτοῦ, καὶ ἄλλη-
ν περὶ φλέξεως βαμβακίου, καὶ κόλλησεως φαρφου-
ρίων, καὶ τὰ μέτρα αὐτοῦ καὶ τὴν αὐτῶν ἐργασίαν
καὶ μέρος τι ἐκ τῶν Κρητικῶν ζωγράφων, βερνικίων
τινῶν ἐρμηνείας διαφόρους, κόλλας γύψου καὶ μαλάγ-
ματος, ἐτι καὶ τὴν παράδοσιν τῆς τοῦ τοίχου ζω-
γραφικῆς σαφέστατα. »

Ὅπου μετὰ τῶν σαρκωμάτων καὶ τῶν βερνικίων
καὶ τῶν χρυσωμάτων τῶν ἀγιογράφων, παρεντίθεται
παροξῶς ἡ ἠλιοτυπία καὶ ἡ φλέξις τοῦ βαμβακίου
καὶ ἡ κόλλησις τῶν φαρφουρίων!

Τρίτῃ τέλος περίστασις ἦτις μοὶ ἐνέπνευσε δυσπι-
στία· εἰς τὴν περὶ Ἡλιοτυπίας περικοπὴν, εἶναι αὐτὸ
τὸ περιεχόμενον τῆς Ἡ περικοπῆ αὐτῇ ἐδημοσιεύθη
πρὸ τινῶν ἐτῶν διὰ τῆς Ἑλπίδος. Μετ' ἐκπλήξεως
δὲ ἴδον εἰς αὐτὴν ἀναγγελλόμενον φαινόμενον ἀνήκου-
στον καὶ ἀπαράδειγματιστον εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐ-
φευρέσεων, ὅτι δηλοῦται εἰς πολλῶν αἰώνων ἀπόστασιν,
εἰς μέρη ἄγχετα καὶ ἀπέχοντα, δύο ἄνθρωποι ἀγνο-
οῦντες ὁ εἷς τοῦ ἄλλου τὴν ὑπαρξίν, ἐφθασαν διὰ τῶν
αὐτῶν ἐπιτελῶς μεθόδων καὶ τρόπων εἰς τὴν αὐτὴν ἐ-
ξαιριστικὴν ἀνακάλυψιν. Γνωρίζων δὲ πότῃ ἐπιμέλεια κα-
ταξάλλεται εἰς τὴν Δαγέρροιον ἐφεύρεσιν διὰ τὴν κατα-
σκευὴν καὶ ἐκλογὴν τῶν χαλκῶν πλακῶν, καὶ ὅτι μόνον
ἡ ἀκριθῆς αὐτῶν ἐπαργύρωσις καθιστᾷ αὐτάς εὐ-
αισθητοὺς εἰς τὴν διὰ τοῦ φωτός ἀλλοίωσιν, μετὰ
θαυμασμοῦ ἴδον ὅτι ὁ Πανσελήνος ἤρκειτο μὲ πλάκας
τενέκι, αἵτινες οὔτε καὶ ἐπαργυροῦνται, καὶ ὅτι οὔτε
Ἰνδοὶ οὔτε Βρῶμον ἔχων, ἀντικαθιστᾷ προχείρως
τὰ δυσκατασκευάστα ταῦτα τῆς νέας χημικῆς προϊόν-
τα διὰ κεκαυμένων οκινύλων καὶ φριζύλων! Καὶ
καυλῶνται ἔπειτα ὁ Βερζέλιος καὶ ὁ Λαβουαζιέρρος διὰ
τὴν ἐπιστήμην των, ὅταν καθιστῶσιν αὐτὴν περιττὴν
τὰ κεκαυμένα σκούβικα καὶ τὰ φριζύρικα! Συνέπεσε
δὲ, ὅταν ἐξεδόθη ἡ προκήρυξις ἐκείνη νὰ ἔχω ἀνά
χειρας τὸ ἐγχειρίδιον τῆς Δαγέρροτυπίας (Manuel de
Daguerrotypie τῆς συλλογῆς Roret). Ὅμοια δὲν
ὑπῆρξεν ἡ ἐκπλήξις μου ὅταν παρέβαλον τὸν Δαγέρρον
μὲ τὸν Πανσελήνον! Δὲν ἠξέυρω ἂν

αὐτῶν ἐκεῖνος, ἢ αὐτὸς μετέφρασεν ἐκεῖνον,
ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ εἷς μετέφρασε τὸν ἄλλον.
Κατὰ δυστυχίαν δὲν ἔχω τὸν ἀριθμὸν τῆς Ἑλπίδος
πρόχειρον, εἶμαι ὁμῶς βέβαιος ὅτι θέλει διασκευάσει ὁ

ἀναγνώστης ὅστις προμηθεύθῃ αὐτὸν καὶ τὸ ρηθὲν
ἐγχειρίδιον, διότι θέλει εὑρεῖ φράσεις ὀλοκλήρους κατὰ
λέξιν σχεδὸν μεταφρασμένας, ὡς φερ' εἶπειν περὶ τοῦ
πῶς νὰ τρίβωνται αἱ πλάκες (τοῦ τενέκι!) διὰ βαμ-
βακίου ἀπὸ ἄνω πρὸς κάτω, καὶ ἔπειτα κυκλικῶς.

Πρέπει δὲ νὰ προσθέσω ἀκόμη ὅτι εἰς τὸ χειρό-
γραφον β εἶδα, περὶ βαμβακοκυρίτιδος αὐδεὶς ἐγένετο
λόγος· εἶναι ὁμῶς ἀληθές ὅτι, ὅταν τὸ εἶδα, ἡ
βαμβακοκυρίτις δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀνακαλυφθῆ εἰς τὴν
Εὐρώπην.

Ἐκ τούτων ὄλων μοὶ ἔμεινεν ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ὁ
ἐκδότης τῆς Συμαίδος, ἢ ἄλλος τις ἀπατήσας τὴν εὐ-
πιστίαν του, ἀντέγραψεν ἐν ἐκ τῶν συνήθων χειρο-
γράφων τοῦ Πανσελήνου, καὶ ἀδεξίως πλαστογραφῆ-
σας τὸ περὶ Ἡλιοτυπίας κεφάλαιον, παρένειρεν αὐτὸ
εἰς τὸ ἀντίγραφόν του. Μετὰ δὲ τινὰ καιρὸν, ὅταν
ἐφευρέθη ἡ βαμβακοκυρίτις, τότε ἀντεγράφη ἐκ νέου
ἐν τετραδίου ἢ μόνον δύο φύλλα τοῦ χειρογράφου, καὶ
προτετέθη καὶ αὐτῆς ἡ μνεῖα. (Ἀκολουθεῖ.)

ΠΕΡΙ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΥ.

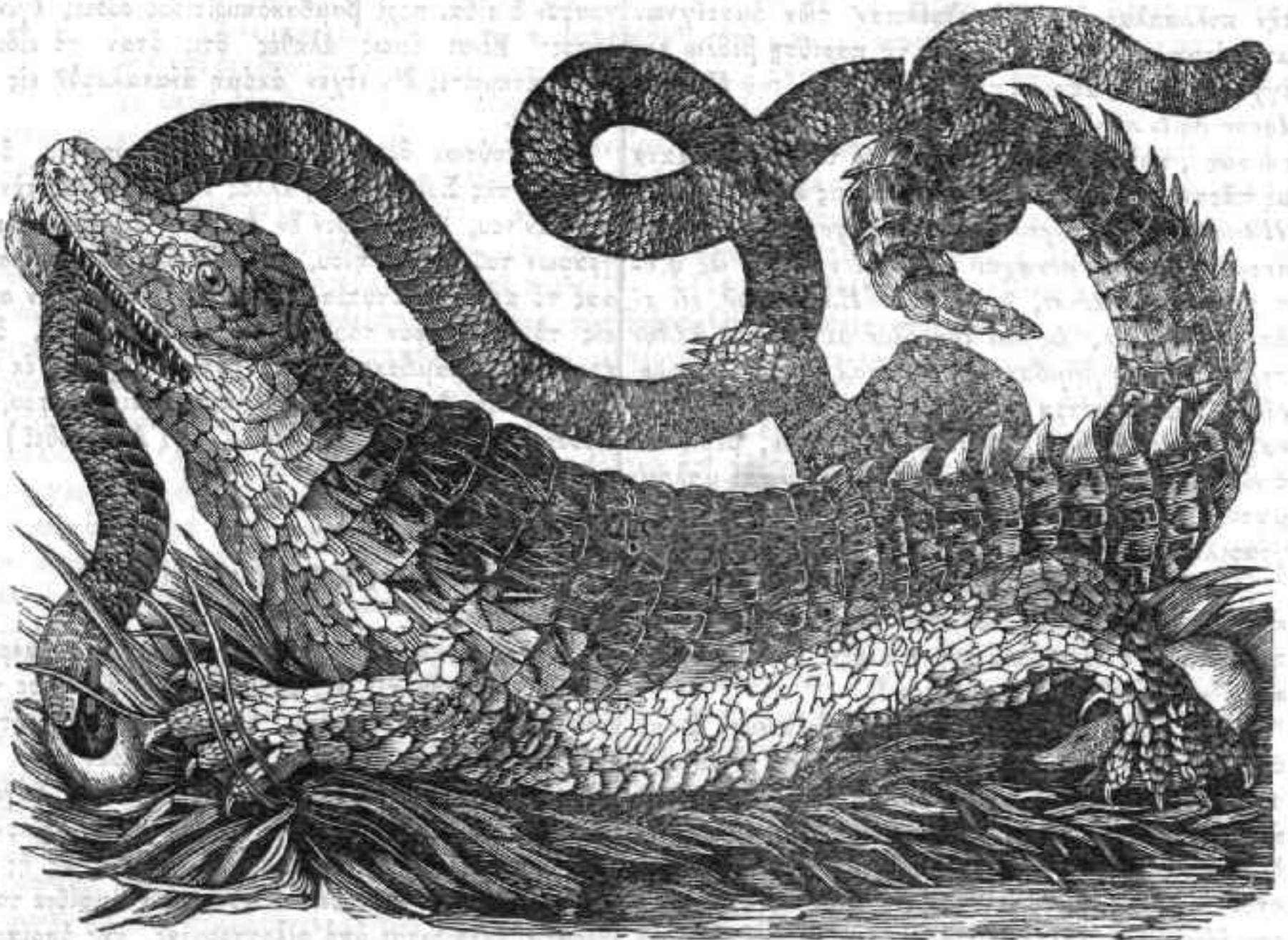
Ἀνέγνωμεν ἐσχάτως εἰς τὰς Γαλλικὰς ἐφημερίδας
ὅτι κατεδικάσθη τις εἰς θάνατον, διότι ἐφόνευσε ταύ-
τοχρόνως διὰ θηλητηρίου, τὸν πατέρα, τὴν μητέρα,
τὴν σύζυγον, τὸν πενθερόν, τὸν πενθερὰν του, δύο
ἄλλους, καὶ ἐπὶ τέλος καὶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ θυγατέ-
ρα! Ἡμεῖθα ἔτοιμοι νὰ ὀνομάσωμεν αὐτὸν θηρίον, ὅ-
τε ἔτυχε νὰ ἴδωμεν τὴν κατωτέρω εἰκόνα, ἐξ ἧς φαί-
νεται ὅτι καὶ οἱ κροκόδειλοι αὐτοὶ, τὰ ἀμφίδια ταῦτα
τέρατα, ἐκκαίονται ὑπὸ φιλοστοργίας, τῆς ὁποίας οὐ-
δέ κὰν ἔχνος ὑπῆρχεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀκατονο-
μάστου ἐκεῖνου μαιφόνου. Ὁ κροκόδειλος τῆς παρούσης
εἰκόνης, ἴδων ὄφιν παμμέγιστον ἀνορύσσοντα τὰ ἐν τῇ
ἄμμῳ ὡς αὐτοῦ διὰ νὰ τὰ φάγῃ, ὤρμησεν ἀκάθεκτος
κατὰ τοῦ φθορέως, καὶ κατεσπάραξεν αὐτόν. Τοιαύτη
καὶ τοσαύτη ἡ πρὸς τὰ τέχνα στοργὴ καὶ αὐτῶν
τῶν θαλασσιῶν θηρίων!

Διὰ τοῦ δεκάτου φυλλαδίου τῆς Πανδώρας, ἐδημο-
σιεύσαμεν ἐπιτολὴν περιηγητοῦ τινος τῆς Ἰνδίας, ἐν
ἧ ἐλέγετο πρὸς τοὺς ἄλλοις, ὅτι εἶδεν ἀνθρώπους κα-
θημένους ἐπὶ κροκόδειλων μεγάλων ὡς ἐπὶ ἵππων, καὶ
περιφερομένους εἰς τὴν θηρὰν. • Προσθετε δὲ ὅτι
οὗτος ὁ τρόπος καθ' οὗς δελεάζοντες σύρουσιν αὐτοὺς ἐξω
τῆς λίανης . . . εἶναι περίεργος δεικνύουσιν εἰς αὐτοὺς
τὰ ἐντόθια ζῶου νεοσφαγοῦς· αὐτοὶ δὲ ἅμα παρατη-
ρήσαντες αὐτὰ ἐξέρχονται εἰς τὴν γῆν, δέχονται ἀνα-
βάτας ἐπὶ τῶν νώτων, καὶ τρέχουσι κατόπιν τῶν ἐν-
τοσθίων. . . »

Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη τοῦ ἡμετέρου περιηγητοῦ,
ἐπικυροῖ τὴν ῥῆσιν τοῦ Στραβῶνος λέγοντος (Βιβ. ΙΕ.
707) ὅτι οἱ ἐν τῷ Ἰνδῷ κροκόδειλοι δὲν εἶναι βλα-
πτικοὶ ἀνθρώπων. Φαίνεται ὁμῶς, κατ' αὐτὸν πάλιν
τὸν γεωγράφον, (Βιβ. ΙΖ'. 814) ὅτι οἱ κροκόδειλοι τοῦ
Νείλου, ὅχι μόνον δὲν εἶναι χειροῦταις ὡς οἱ ἐντιμοὶ
αὐτῶν συνάδελφοι τοῦ Ἰνδοῦ, ἀλλὰ καὶ ὀλέθριος τῷ

ἀνθρωπείῳ γέγει. Καὶ οὕτως μὲ ἔλην τὴν θηριωδίαν αὐτῶν, συμπαθοῦσι πρὸς τινὰς, βασκαίνοντες ἰσως, ὡς οἱ ὄφεις πάλαι ὑπὸ τῶν Ψύλλων καὶ σήμερον ὑπὸ τῶν βαγιοβιδῶν. (α)

πολὺ δλεθριωτέρους ἐχθροὺς, τοὺς ἰχνεύμονας, οἵτινες θωρακίζονται διὰ πηλοῦ, καὶ κυλιόμενοι ἐν αὐτῷ, ἐρηραίνονται πρὸς τὸν ἥλιον· καὶ οὕτως ἐνεδρεύοντες ἐμπύπτουσι εἰς τὰ χάσματα τῶν προκοδείλων ὅταν ἡλιά-

Κροκόδειλος διαφθειρῶν ὄφιν.

Μεταξὺ τῶν βατκάνων τούτων Αἰγυπτίων, ἐξεῖχον οἱ Τεντυρίται· τούτους, ὅχι μόνον δὲν ἔβλαπτον οἱ κροκόδειλοι, ἀλλὰ καὶ ἔβλεπον κολυμβῶντας καὶ διαπερῶντας, μηδενὸς ἄλλου θαρρόντος. Καὶ ποτε, κομισθέντων εἰς Ῥώμην κροκοδείλων, ἐπιδείξεως χάριν, συνηκολούθουν οἱ Τεντυρίται. Ἐκεῖ, ἐμβληθέντας αὐτοὺς εἰς δεξαμενὴν, ἐξείλκον αὐτοὶ διὰ δικτύων, ἀπέθετον εἰς παρακείμενον πῆγμα ὡς εἰς ἡλιαστήριον, διὰ νὰ ἴδωσιν αὐτοὺς συγχρόνως οἱ θεαταί, καὶ κατέσπων πάλιν εἰς τὴν δεξαμενὴν.

Εἰς τὴν Αἴγυπτον ὑπῆρχον πολλαὶ πόλεις, καλούμεναι πόλεις Ἰεροκοδείλων· ἀλλ' εἰς τινὰ ἐξ αὐτῶν, τὴν Ἀρσινόην, ἐτιμᾶτο ἰδίως ὁ κροκόδειλος, ὀνόματι Σαύχος, ὡς ἱερός· διατηρεῖτο ἐντὸς λίμνης, καὶ ἦτο χειροῆθης πρὸς τοὺς ἱερεῖς, ὑφ' ὧν ἐτρέφετο διὰ σιτιῶν, κρεάτων καὶ οἴνου, ἅτινα προσέφερον πάντοτε οἱ ξένοι, ὅσοι προσήρχοντο ἐπὶ τὴν θεάν. Οἱ ἱερεῖς ἤνοιγον τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐπέθετον πλακουντάριον ἢ κρέας ὀκτὸν, καὶ κατέχεον μελίκρτον περιεχόμενον ἐντὸς προχοϊδίου.

Παρὰ τοῦ, ὄφεις οἱ κροκόδειλοι ἔχουσι καὶ ἄλλους

ζῶνται κεχηνότες, καὶ κατατρώγουσι τὰ σπλάγχνα καὶ τὰς κοιλίας αὐτῶν.

Ἄλλὰ καὶ οἱ Ἄραβες αὐτοὶ τρώγουσι τὸ κρέας καὶ τὰ ὠὰ τῶν κροκοδείλων, καὶ τὰ εὐρίσκουσι νοστιμώτατα.

N. Δ.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ὅτι καίω καὶ φλογίζω μὲ τὸ πρῶτόν μου δεικνύω.

Καὶ μὲ τ' ἄλλα μου τὰ δύο,

Τὸ Φθι-όπωρον, τὸ Ἔαρ, τὸν Χειμῶνα, καὶ τὸ Θίερος.

Καὶ μὲ τ' ὄλον μου κυττάζω, νὰ πετάξω ἐλευθέρως·

Ἄπροφύλακτος ἀνῆται,

Νὰ σὲ κάμω νὰ χορεύης τὸν χορὸν ὅπου φοβεῖται.

Σ. Κ. Κ.